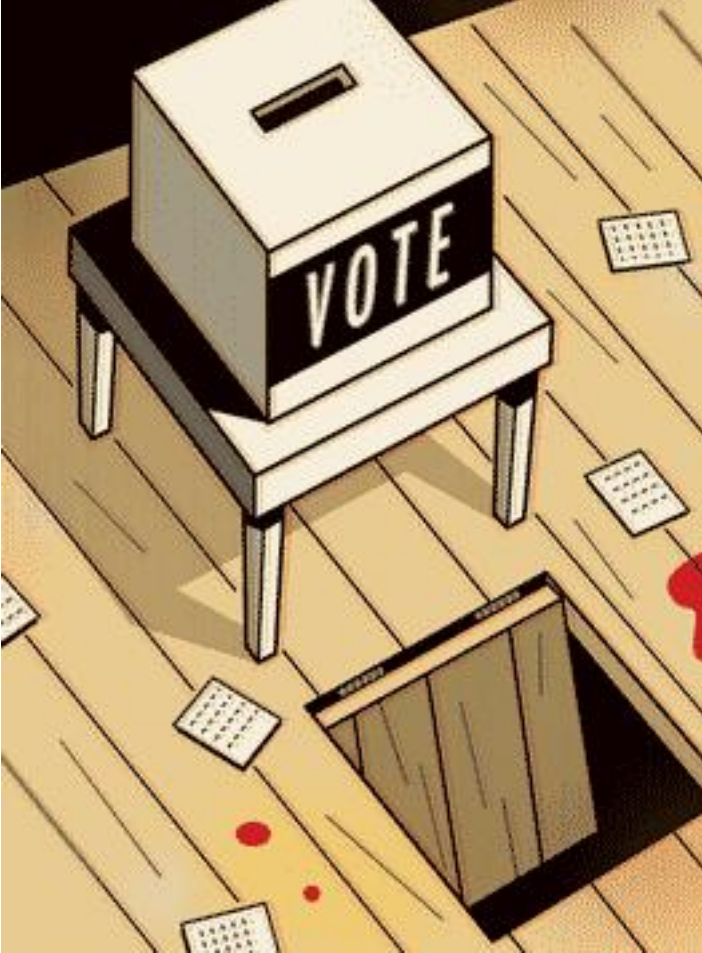

Kurtarın Bizi

İçeriği Yazan: [Sevda EĞER](#) [1] Zaman: Çar, 15/04/2009 - 06:00

Yazar: Sevda EĞER

Uykudan uyanmış gözlerim mahmur, yapılılı bir yıl bozulalı dokuz ay olan kaldırımın üzerinde seyirtirken market istikametine, çöpçülerin muhabbetine isteyerek kulak verdim. Evet isteyerek. Tanımadığım iki insanın diyalogunu dinlemeye bayılırım. Hemen antenleri çeviririm sesin geldiği yöne. Sen de yap, çok verimli. Fazla bir şeye gerek yok. Varlığını belli etme yeter. Doğal ol. Dikkat dağıtma. Öyle kazık gibi de durma, küçül, küçül böcek kadar küçül, nefes alayım deme. Ve sadece dinle. Ben dinledim, bak ne çıktı:<?xml:namespace prefix = o />

Birinci çöpçü: *N'ettin len Ergenekon? (enseye şaplak)*

İkinci çöpçü: *Len ne Ergenekon'u? Bilen var bilmeyen var, başımı belaya mı sokacan?*

Birinci çöpçü: Arkadaş, belası mı kalmış? Borç gırtlığa dayanmış, ev sahibi bugün yarın kapıya kor. Üçüncü çocuk yolda! Kadron yok bir şeyin yok. Yarın bu adam seçilmezse ne halt edecen? Mapustan rahat yer mi var bu devirde? Gerçi meraklanma; sende bu şans varken Ergenekon'un başı da olsan içeri atıp da kurtarmazlar seni. Sürrrrrüün derler, sürrrüün! (gülüşmeler)

İkinci çöpçü: !!!

Uykudan uyanmış mahmur gözlerimin feri, çöpçülerin muhabbetiyle ısıldamaya başlamışken, kulaklarım kendilerini ellerimle kapamam için beynime bir ileti göndermiş olmalı ki ellerim başımda, sağa sola bakınırken karaktersiz sesin kaynağını buldum.

“yeni garajımızın açılışı için bu gün filan saatte filan yerde, başkan, konvoy, şarkıcı, hede hödö...” Derhal konuyla ilgili diyalog aramalıyım. Gerçi siftahım vardı, kör olmayası çöpçüler! Ama o da neydi? Makûs talihim yön mü değiştiriyordu? Marketin önünde sigara telleyen kasiyer kızla manav çocuk! Sizi gidi gevezeler sizi. Konuşun bakalım, ben mesajlarımı okuyormuş gibi yapacağım;

Kasiyer kız: Yahu ne garajı? Geçen hafta iki kere açılış oldu ya? Bu neyin nesi?

Manav: Güzelim, önceki açılışlarda bakan gelemedi ya, şimdi bakan da varmış! (güzelim mi? Bunların arasında bir şey mi var?)

Kasiyer kız: Hay maşallah. İki dönemdir garaj diye k*ç kadar kulübeyi millete yutturan adam, on sene sonra sıradan bir otopark diyor, bir hafta içinde üç defa açılış yapıyor, millet de, halt etmiş gibi, her defasında hoplaya zıplaya gidip alkış tutuyor, pes yani! (Hakikatli kızmış ama)

Manav: Kızım gidenler garaja mı gidiyor, köfte ekmeğe koşuyor. Onların yarısı bile oy moy vermez bu partiye!

Tam bu sırada Barış, yanımda bitiverdi.

“Sevda bırak şu telefonu kurcalamayı, müşteri hizmetlerine küfürlü cevap mı yazıyorsun? (gülüşmeler)

“Yok, senden kurtulmanın yollarını soruyorum.”(gülüşmeler)

“Hadi canım, bütün dünya bana kavuşmak için savaşıyor ama... Ne haber? İşin gücün milletin dedikodusunu dinlemek. Buldun mu bir şey bari?”

“Buldum, manav kasiyeri tavlamış!”

“Ohoo yeni mi anladın, ben her gün dikizliyorum onları ofisten. Bir seni baş göz edemedik! Gel bir çay ısmarlayayım, içerken memleketi de kurtarıveririz!”

Musallat oldu bir kere, bırakmaz. Çaresiz düştüm peşine!

“E oylar kime bakalım, inadın sürüyor mu hala?”

“Belli değil mi Barış, asıl oyların istikametini sana sormak gerek”

“Valla benim ofisin sahibi malum, Hasan Efendi. Adamla ticaret yapıyoruz bir yerde. Sonra, babamla amcamların ortak yaptırdığı apartmanın iskân meselesi var. Aylardır görmezden geliyor. İstese çatıyı başımıza yıktırır. Ama adam bırak yıkmayı bu haliyle iskânı garanti etti. Teyze oğlu zaten belediyede çalışıyor. Kadro yok bir şey yok. Başkası gelse anında kapıya kor... Anlayacağın dört taraftan ahtapota teslim olmuş durumdayız. Hani konuşuyoruz sık sık! Yazmışsın geçenlerde. Çıktısını almıştım, bulayım...” “Ha işte, diyorsun ki;”

“Etrafımızdaki çizgiler öyle kurnazca çiziliyor ki insanlar hızla bireyselleştiriliyor, ancak birey ruhu kazandırılmıyor! Baş döndürücü bir hızla egoist yaşam ve düşünce biçimi tüm beyinlere enjekte ediliyor! Benmerkezciliği pompalayan kaynaklar(basın,internet..) toplumsallığı bireyselliğe indirgemeye başlayalı beri; bizim sorunumuz:

Senin sorunun -samimiyetimize göre kısmen önemli-

Benim sorunum -hayati önem taşıyor-

Onun sorunu -umurumda değil- haline geldi!

Teorime göre ilk(el) insan olma yönünde hızla ilerliyoruz! Giderek medenileşeceğimize daha da vahşileşip, zorbalıyoruz. Her şeyin bir fiyatı olduğu fikrine hızla inandırılıp, satın alabileceğimiz her şeye ulaşmak için şuursuzca tüm değerlerimizi paraya çeviriyoruz! Tezgâhta satışa çıkardıklarımız bazen ilkelerimiz, bazen tarihimiz, bazen geleceğimiz oluyor. Ambalaj o kadar iyi ki büyüyle anlayamıyoruz. Sadece satıyoruz. Satacak hiç bir şey kalana kadar.”...

Ne yalan söyleyeyim yazdıkların beni utandırdı Sevda. Hem sözlerine harfiyen katılıp hem de Hasan Efendi'ye oy verme fikri kendi içinde çelişen bir paradoksa dönüştü. Benim paradoksum. Ortada bir ahlaksızlık var belli. Acaba hangimiz daha ahlaksız diye bütün gün kafa yordum. Şöyle bir düşündüm babamı amcamları falan. Adamlar yıllarca çalışmış uğraşmış yapmışlar bir ev. Altı sene olmuş dairelere geçeli. Yine kendi döneminde yaptılar zaten biliyorsun. Seçime bir hafta kala; “oy vermezsen yıkarım” diyor? Şimdi bunların güvencesiyle usulsüz olarak o binayı diken mi daha ahlaksız, önce göz yumup sonra insanların yuvasını yıkma tehdidiyle şantaj yapan mı?

Teyze oğluna baktım; adam dünyanın en saf, dürüst insanı! Çalışmaktan başka bir şey bilmez. Yaşı olmuş kırk iki. İki çocuk. Şimdi ailesinin geçimini riske sokmamak için oyunu satan bu adam mı daha ahlaksız, tek ekmek kapısını elinden almakla tehdit eden zorbalar mı daha ahlaksız?

Kendimi koydum sonra karşıma. Babam çok da eğitim sevdalısı değildi biliyorsun. Bursla mursla oldu bitti! Başkasının işçisi olacağıma kendimin patronu olayım dedim. Açtım şurayı. Piyasa belli. Kendimi zor geçindiriyorum. Al yerini başına çal demesi kolay. Ya sonra? Adamlar kirayı yıllık istiyor. Taşınma desen ayrı dert. Şimdi dedim, zor bela açtığım iş yerimi kapatmamak için oyunu satan ben mi daha ahlaksız, köşeye sıkışmış halimi çapraz şantaj kuruna çeviren bu adam mı daha ahlaksız?

Bakarsan tamam, dediklerine katılıyorum.

Hayatımda bunlar kadar çuvallayan parti görmedim, diyorsun! Doğru ben de görmedim! Bizim için trajedi olabilir ama dışarıdan bakan biri için tam bir güldürüklü temaşa! Bakanları ayrı fiyasko, başkanları ayrı fiyasko, seçim propagandaları ve yöntemleri evlere şenlik! Bir günleri de geçmiyor ki bir önceki günle çelişmesin!

İki laf bir araya bir şekilde geliyor gelmesine; tam “oh be kazasız belasız” derken, bir anda yüz ifadeleri değişiyor, renkleri yeşile dönüyor, gözleri farklı noktalara kayıyor, kolları bacakları uzuyor ve adeta patlamış frenle yokuş aşağı şuursuzca gidiyor! Ondan sonra buyurun cenaze namazına!

Yurtiçinde rezil ettikleri yetmezmiş gibi yurtdışında da ayrıca kepaze ediyorlar!

Adamlar(!)da mükemmel somutlama kabiliyeti var!

“Aydınlık! Aydınlık!” diye bağıırıyoruz -yakın kömürü aydınlatsın ortalığı diyorlar! Ekonomik bunalım diyoruz -alın size çeyrek altın, şimdi bozdur bir aylık bedava ekmek olsun diyorlar!

Huzurlu bir gelecek diyoruz -huzur İslâm’da, arkayı dörtleyelim cennete bir iki diyorlar!

Bir yerde okumuştum, “*korkak insanlar dokunmadan inanmazlar yazıyordu!*”

Korkakların, hem de benim gibi korkakların oylarıyla her yerdeler işte...

Kimileri “aslında yoklar” diyor ya; bence aslında varlar ve her zamankinden daha çoklar.

iletisim@PolitikaDergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (19/04/2024 - 11:32 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/kurtarin-bizi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/sevda-eger>

[2] <mailto:Sevda.Eger@PolitikaDergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>